

..โอวาทธรรมหลวงปู่เปลี่ยน ปัญญาปทีโป เนื่องในวันแม่แห่งชาติ..เช้าวันศุกร์ที่ 12 สิงหาคม 2559..

..ขอเจริญพรคณะศรัทธาญาติโยมสาธุชนทั้งหลาย วันนี้ก็เป็นวันสำคัญเป็นวันแม่ คนเรานี้เกิดขึ้นมา จะอยู่บ้านไหนเมืองใดในโลกนี้ ก็ต้องมีพ่อแม่ มาเกิดกับแม่ เรมาน้อมนึกระลึกถึงวันแม่ ทุกคนก็ต้องมีแม่ เหมือนกัน ไม่ได้เกิดมาจากโพรงไม้จากที่ต่างๆ มีพ่อแม่จึงได้เกิดขึ้นมา เราก็จะได้น้อมนึกระลึกถึง ตั้งแต่ อยู่ในท้องของมารดาทุกคน จนกระทั่งคลอดออกมา เราจะนึกถึงบุญคุณของแม่ของเรา ซึ่งได้อุ้มถักเรามา ตั้งแต่เริ่มตั้งครรภ์ปฐมพยาบาลดูแลรักษาเรามา ฉะนั้นเราจึงควรภูมิใจ ที่ว่าตัวเรานี้ได้เกิดมาเป็นลูก บางคนก็มีลูก ก็จะมีลูกคิดว่าคำว่าลูกมีความหมายอย่างไร เป็นห่วงเป็นใยอย่างไร มีความรักความเมตตาเพียงใด อันนี้ พวกเราผู้ที่มีลูกทั้งหลายก็จะรู้และเข้าใจดี วันนี้เป็นวันแม่ก็คือ วันที่มาบรรจบครบรอบ วันประสูติของ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ ซึ่งเป็นประมุขของประเทศชาติบ้านเมือง ท่านได้สร้างสมอบรม บุญบารมี มาหลายภพหลายชาติ กว่าที่ได้มาเป็นพระราชินีให้ความร่มเย็นเป็นสุขแก่พสกนิกรทั้งหลาย สงเคราะห์สิ่งนั้นสิ่งนี้ต่างๆ ดูแลพสกนิกรทั้งหลาย ตามหลักของพระพุทธศาสนา พระราชานันท์ก็คือเหมือน พระเจ้าจักรพรรดิ ก็มีนางแก้ว ช่างแก้ว ม้าแก้ว ขุนพลแก้ว ขุนคลังแก้ว แก้วมณีโชติ จักรแก้ว.. พระมเหสี พระจักรพรรดิที่สูงที่สุด เปรียบเทียบเหมือนพระราชินี ก็เป็นนางแก้ว ยามพระราชาร้อน นางแก้วก็เย็น ยาม พระราชาเย็นนางแก้วก็อบอุ่น อันนี้ให้พวกเราทั้งหลายได้รู้จักได้เข้าใจว่าเป็นอย่างไร ถึงเรียกว่านางแก้ว ใน ยามที่พระราชามีความรุ่มร้อน พิโรธ โกรธเคืองต่างๆ นางแก้วก็ให้ธรรมะให้พระราชาใจเย็น ให้ลดความ พิโรธ โกรธเคืองตั้งอยู่ในคุณธรรม จึงเรียกว่านางแก้วมีธรรมะให้ มีความร่มเย็นเป็นสุขอบอุ่นแก่พระราชผู้ เป็นพระราชสวามี ที่นี้พระราชาเย็น ใจเย็น อยู่สบายอยู่แต่ในพระราชสถาน แต่ไม่นึกถึงพสกนิกรทั้งหลาย ผู้ที่ตกทุกข์ได้ยากลำบากที่อยู่ในขันหมากของพระองค์ ขันหมากคือขอบเขตประเทศ ที่นี้เมื่อไม่ไปเยี่ยม เยียนดูแล ไปทอดพระเนตรดูว่าพสกนิกร อยู่กินกันอย่างไร พระราชินีก็ชักชวนพระราชานันท์เสด็จเสียบพระ นคร เพื่อออกไปดูพสกนิกรทั้งหลาย ผู้ที่ตกทุกข์ได้ยากลำบาก อันนี้เขาเรียกว่า ได้ไปดูแลให้ความอบอุ่น

..เหมือนพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินี พระองค์เสด็จไปที่ไหน พระนางเจ้าของเราเสด็จตามไปด้วย ไปดูพสกนิกรทั้งหลาย ผู้ตกทุกข์ได้ยากลำบากอยู่ในป่าในเขา ในบ้าน ในเมือง อยู่ที่ไหนก็ดี อันนี้ก็เรียกว่าไปดูแลให้ความอบอุ่น เหมือนพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวของพวก เรากับพระราชินีเสด็จไปโน่นไปนี่ เพื่อ ไปดูพสกนิกรอยู่กินหลับนอนอย่างไรบ้าง ได้รับความลำบากอย่างไร ขัดข้องอย่างไร ไม่เจริญรุ่งเรืองอยู่ที่ไหน ก็ไปแก้ไขให้เหมาะสมกับฐานะของตนเองอยู่ เมื่อได้ ทอดพระเนตรดูแล้ว ก็เรียกว่านางแก้วนี้เป็นผู้ที่มีธรรมะมีคุณธรรม นำพระราชานำพระราชสวามีออกเสด็จ เสียบพระนคร สัจจะเยี่ยมเยียนพสกนิกรทั้งหลายให้ความอบอุ่น ให้ความสุขพสกนิกรทั้งหลาย อันนี้ก็มีอยู่

ในองค์สมเด็จพระบรมราชินีนาถ เป็นพระราชินี เป็นประมุข ดำเนินตามรอยองค์สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พวกเราก็มองเข้าไปว่าเมื่อครบรอบวันประสูติของพระองค์ ของทุกปี เราก็มองจะทำบุญทำทานการกุศล ได้รักษาศีลได้ เจริญภavana ได้แผ่เมตตา ได้ทำคุณงามความดี ทำอะไรต่างๆ สร้างสมอบรมบุญบารมี เหมือนท่านสาธุชน ศรัทธาทั้งหลาย พสกนิกรในขอบเขตชั้นหัตถิมาของพระองค์ท่าน เรียกว่าอยู่ในร่มโพธิ์ร่มไทรของท่าน กว่าจะได้มาเป็นพระราชินี ต้องสร้างสมอบรมบุญบารมีมาอย่างมาก จึงจะได้เป็นพระราชินีได้ เหตุฉะนั้นจึงเรียกว่ามีบุญบารมีมาก จึงได้เป็นพระราชินีอยู่ในประเทศไทยของเรา ในประเทศต่างๆก็มีหลายประเทศ ที่มีพระราชินีอยู่ วันนี้พวกเราทั้งหลายได้ทำบุญทำทานการกุศล ไม่ว่าจะทำวัตรสวดมนต์รักษาศีล เมื่อกี้ก็ได้สมาทานศีลไปแล้ว เป็นผู้ที่มีศีลกันทุกคน เป็นผู้สมบูรณ์ยังไม่ผิดศีลกันสักข้อ เป็นผู้ที่มีความสมบูรณ์แบบ อาหารการกินที่พวกเราเอามาถวาย ก็อุดมสมบูรณ์ นำมาด้วยความถูกต้อง ไม่ได้ปล้น ได้ใจเอามา ตนเองก็ตั้งอยู่ในศีลอันดี ที่นี้ก็ทำให้จิตใจของตนเองสบาย มีความสุขมีความสุขสงบ ก็เรียกว่าภavana เราก็มองว่าคุณงามความดีนี้ ได้แผ่เมตตาให้พระองค์ เนื่องในวันคล้ายวันประสูติของพระองค์นี้ ให้พระองค์นั้น ได้อยู่เกษมสำราญ เป็นร่มโพธิ์ร่มไทรของพสกนิกรชาวไทย ของพวกเราที่อยู่ด้วยกัน เมื่อได้รับพรจากพระเจ้าพระสงฆ์ ก็ให้พวกเราน้อมระลึก แผ่เมตตา คุณงามความดีที่เราได้ทำ ให้พระองค์ ให้อยู่เกษมสำราญ ให้อยู่ในประเทศไทยของเรา ให้พยายามนึกอยู่ในใจของพวกเรา ที่ได้แผ่เมตตา รวมกันคนละเล็กละน้อย ส่งคุณงามความดีของพวกเรานี้ให้ อันนี้เป็นหน้าที่ของพวกเรา อันนี้ก็ขออำนาจอวยพรให้คณะศรัทธาญาติโยมทั้งหลาย ที่เรียกว่าวันแม่วันแม่ และทุกคนก็มีแม่

..พ่อแม่เป็นผู้ที่สำคัญที่สุด ได้เลี้ยงลูกตั้งแต่อยู่ในครรภ์ครั้งแรก ดูแลเอาไปฝากท้องกับหมอ และต้องหมั่นไปตรวจตราว่าลูกที่อยู่ในครรภ์นี้ ยังสมบูรณ์อยู่ไหม ยังแข็งแรงดีอยู่ไหม มีชีวิตอยู่ไหม การขึ้นเดิน นั่งนอนของผู้ที่มีครรภ์ ก็ต้องระมัดระวังไม่ให้เป็นเดินชนนั่นชนนี่ กลัวลูกของตนเองที่อยู่ในครรภ์จะไม่สบาย ก็ปลื้มใจสุขใจของผู้เป็นแม่ ที่ได้ดูแลตั้งแต่ตั้งครรถ์จนคลอดลูกออกมา แม่คลอดออกมาแล้ว ก็ดูแลรักษาพยาบาล ป้อนข้าวป้อนน้ำ ป้อนนม นำนมนั้นเป็นน้ำเลือดพิเศษที่จะให้ลูกกิน กลั่นมาจากหัวใจของแม่ กว่าจะได้ตั้งสมเมล็ดเลือดทั้งหลาย กลั่นออกมาจากเมล็ดเลือดแดงเป็นเมล็ดเลือดขาว รวบรวมเป็นน้ำนมให้ลูก ลูกจะได้ดื่มน้ำนมอย่างมีความสุขสบาย บางคนก็ต้องมีน้ำนมเสริมด้วย ดูแลรักษามาแต่เล็กแต่น้อยจนใหญ่ จนโต ดูแลรักษาพยาบาล ยามเจ็บไข้ได้ป่วย ถ้าลูกไม่สบาย เจ็บไข้ได้ป่วย แม่ก็ไม่สบาย คือป่วยใจไปด้วย กลัวลูกนั้น จะเสียชีวิตจากตนเองไป ดังนั้นให้น้อมนึกระลึกถึง โอ้..แม่เรามีบุญมีคุณถึงขนาดนี้ อยู่กับลูกกับเต้าให้ความอบอุ่น จนใหญ่ขึ้นมาเข้าโรงเรียนอนุบาล ให้เครื่องนุ่งเครื่องห่ม ให้ค่ารถค่าเรือ ค่าข้าวต้มข้าวหนม ให้การศึกษาเล่าเรียนตั้งแต่เล็กแต่น้อย เพื่อที่จะให้ลูกตั้งอยู่ในคุณงามความดี นี่เป็นเรื่องของพ่อแม่ที่

ได้ดูแลบำรุงรักษา ฝึกสอนคุณงามความดีให้ลูก ทำอะไรที่ไม่ดีไม่งามก็ห้ามปรามเอาไว้ ไม่ให้ปฏิบัติที่ไม่ดีไม่งาม เวลาพูดจาปราศรัยอะไรที่ไม่ดีไม่งาม พ่อแม่ก็คอยตักเตือน ให้พูดจาปราศรัยในทางที่ดี คิดอะไรก็ช่างที่ไม่ดีไม่งาม ในจิตใจใจก็ดี ก็ไม่ให้คิด ให้คิดแต่ในสิ่งที่ดีงาม พ่อแม่เป็นครูเป็นอาจารย์สอนลูกตัวเอง ให้ตั้งอยู่ในคุณงามความดี ทั้งลูกหญิงลูกชาย อันนี้ให้พวกเราน้อมนึกระลึกถึงบุญคุณของบิดามารดา ที่ดูแลลูก ทั้งพระเจ้าพระสงฆ์ที่ดีที่บวชอยู่ในบวรพระพุทธศาสนา ก็เกิดมาจากผู้หญิง เกิดมาก็มีแม่เป็นผู้ดูแลมา จนใหญ่จนโต จึงได้บวชเรียนเขียนอ่านในพระพุทธศาสนา ให้น้อมระลึกถึงว่า ท่านมีบุญมีคุณกับเรา เหตุฉะนั้นศรัทธาญาติโยมทั้งหลายก็ดีที่มีแม่อยู่ ก็น้อมระลึกถึงว่า แม่นี้มีบุญมีคุณกับลูกจริงๆนะ เวลาท่านสอนอะไร เราอย่าไปโต้เถียงโต้แย้ง ไปใช้คำหยาบโหดกับคุณพ่อคุณแม่ นั่นไม่ดี ระวังเป็นบาปเป็นกรรม ทางวาจา เวลาพ่อแม่สอนเรื่องคุณงามความดีให้ ก็เดินยึกยักยักยักแสดงท่าทีที่ไม่ดีไม่งาม ก็เป็นบาปเป็นกรรม เป็นสิ่งที่ไม่ดีไม่งามต่อคุณพ่อคุณแม่ บางทีจิตใจใจว่าพ่อแม่ไม่ดีอย่างนั้นอย่างนี้ ไม่ดีไม่งามจิตใจก็เป็นบาปอีก เพราะเป็นผู้มีบุญมีคุณกับเรา เราไปล่วงเกินท่าน

..เหตุฉะนั้น ในเทศกาลปีใหม่งี้ดี สงกรานต์ก็ดี หรือในเทศกาลเข้าพรรษา เราก็ไปเคารพกราบไหว้ บูชารดน้ำคำหัว พระภิกษุสงฆ์ก็ดีหรือญาติโยมบางท่าน ก็ได้ไปเคารพคารวะกราบขอขมาครูบาอาจารย์ ก็เหมือนกับเราเคารพพ่อเคารพแม่ของตนเอง ให้เราน้อมนึกระลึกถึง ว่าเราเคยล่วงเกินอะไรที่ไม่ดีไม่งามบ้าง ตั้งแต่เล็กมาจนใหญ่จนโต ได้ปฏิบัติดีอ่อนน้อมถ่อมตนกับคุณพ่อคุณแม่ไหม เวลาพูดจาปราศรัยก็ดี ไพเราะ เสนาะหูไหม ดีไหม หรือทะเลาะถกเถียงวิวาททุกครั้ง พูดจาไม่ดีไม่งามเป็นบาปทางวาจา ก็เลยไปกราบเคารพ ที่นี้ถ้าหากจิตใจใจว่าพ่อแม่ไม่ดีอย่างนั้นอย่างนี้ คนเฒ่าคนแก่อย่างนั้นอย่างนี้ คิดในจิตใจใจ ใจก็เป็นบาปอีก เพราะล่วงเกินผู้มีบุญมีคุณแก่ตน ท่านเป็นผู้มีบุญคุณมากล้น ในมงคลสูตรก็ได้กล่าวไว้ มาตา ปิตุอุปัฏฐานัง ท่านได้สงเคราะห์แก่ลูกมาแล้ว ดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ว่ามีบุญมีคุณแก่ลูกแก่เราอย่างไร ให้เรามาพิจารณาอย่างนี้ เราจะได้เข้าใจ เหตุฉะนั้นเราก็ได้อาบน้ำคำหัวชำระกายวาจาใจของพวกเรา ที่ได้ล่วงเกินผู้มีบุญมีคุณแก่เรา เพื่อที่จะให้เรานี้ ไม่มีบาปมีกรรมติดตัวกับพวกเราต่อไป เรียกว่า เป็นคนที่มีความเข้าใจ เหตุฉะนั้นผู้ที่ไม่เข้าใจในบุญคุณของคุณพ่อคุณแม่ อาตมาก็เลยต้องอธิบายให้โดยย่อๆ ถ้าให้อธิบายละเอียดยิบย่อยเลยว่ามีความรักลูกแค่ไหน ห่วงใยแค่ไหนกับลูกของตนเอง คนเป็นคุณพ่อคุณแม่ ท่านนั้นที่จ้ะรู้ บางท่านเป็นป้าเป็นน้าเป็นอา เอาหลานมาเลี้ยงรักเหมือนลูก หรือบางท่านยังเป็น โสคยังไม่มีครอบครัวยังไม่มีลูก ก็ให้พิจารณาเอาเอง ก็จะได้เข้าใจเรื่องอย่างนี้ ว่าตัวเองก็เกิดออกมาจากท้องพ่อท้องแม่ พ่อแม่ก็ดูแลมาทุกคนทุกคน ไม่ได้ปล่อยปละละเลย ไม่ได้ทิ้งลูกทิ้งเต้า ผู้ที่ทิ้งลูกทิ้งเต้านี้เป็นคนใจบาป เป็นคนที่ไม่ดีไม่งาม อย่างคนทำแท้งอย่างนี้ บางคนก็เคยมาสารภาพบาปของตนเองกับอาตมา อาตมาก็ให้แผ่

เมตตา เพราะตนเองทำผิดไม่ได้ไม่งาม ดังนั้นให้น้อมนึกระลึกถึงผู้ที่มีบุญมีคุณกับเรา ให้ไปดูแลอุปฐากท่าน เสียแต่วันนี้ เราใหญ่โตขึ้นมาแล้วพอจะมีเรี่ยวมีแรงดูแลท่าน ได้ ศิษยามีวิชาความรู้สอบได้ชั้นนั้นชั้นนี้ได้ เกรคนั้นเกรคนี่แล้วไปทำงานทำการได้เงินได้ทอง ก็พอที่จะดูแลอุปถัมภ์พ่อแม่ ซื่อถึงซื่อของ ช่วยการ ช่วยงานพ่อแม่อย่างไร เวลาถือสิ่งถือของลงจากรถจากเรือ บางคนนี่ไม่เข้าใจเลย เป็นผู้หญิงก็ตีหม้อแต่สะพาย กระเป๋าของตนเอง แม่ถือตะกร้าใส่ของหนักจนแขนอ่อน ลูกสาวยังเดินไปเฉยๆไม่ดูแลแม่เลย เวลานั้นรถนั้น เรือไปก็ให้พิจารณา ดู เวลาเราได้ไปรู้ได้เห็น ตามหมู่บ้านต่างๆ ตามถนนหนทาง ผู้ชายก็เหมือนกันไม่รู้จัก ช่วยพ่อช่วยแม่ แบ่งเบาช่วยการช่วยงานของท่าน ตอบแทนบุญคุณของท่านก็ยังไม่ได้

..เหตุฉะนั้นพวกเราทั้งหลาย ที่ยังมีคุณพ่อคุณแม่ที่มีชีวิตอยู่นั้น เรามีพ่อแม่แม่อยู่ด้วยกันทุกคน ท่านดูแลเราแล้ว มีบุญมีคุณแก่เราแล้ว เราก็ต้องตอบสนองแทนบุญแทนคุณ กับบุคคลที่มีบุญมีคุณกับเรา เป็นข้อที่สำคัญที่สุด ลูกนี้มีอยู่ด้วยกัน 3 คน..มี 3 คนอย่างไร.. มี 5 คน 10 คน ก็เหมือนสามคน คือ

..1 อวชาตบุตร คือลูกที่ไม่ฟังคำสั่งสอนของพ่อแม่ คือตั้งต่อคำสอน เป็นลูกที่ว่ายากสอนยากสอนลำบาก เรียกว่าอวชาตบุตร เป็นบุตรที่ไม่ดีเป็นลูกที่ไม่ดี ทั้งผู้หญิงผู้ชายก็ดี

..2.อนุชาตบุตร เป็นลูกที่ดีเสมอพ่อแม่ ปฏิบัติตนเองตามพ่อตามแม่ พ่อแม่ดำเนินวิถีชีวิตอย่างไร เข้าวัดเข้าวาฟังธรรมจำศีลอย่างไร รักษาศีลทำบุญทำทานการกุศล ประพฤติตนอย่างไร ก็ประพฤติตน สม่่าเสมอพ่อแม่อย่างนั้น เรียกว่าอนุชาตบุตร พ่อแม่ก็สบายใจหน่อยกับลูกอย่างนี้

..3 อภิชชาตบุตร ลูกดีกว่าพ่อกว่าแม่ นั่นก็คือการเล่าเรียนศึกษา บางคนก็ได้เป็นถึงคอกเตอร์ บางคนก็รู้จัก ทำบุญทำทานการกุศล รู้จักรักษาศีล ตั้งอยู่ในศีลในธรรม ทำตามคำสอนของพ่อแม่ดี อ่อนน้อมถ่อมตัวกับ พ่อกับแม่ ไม่เคยคิดที่ไม่ดีไม่งามกับพ่อกับแม่ มีเมตตาต่อพ่อต่อแม่ ช่วยเหลือกิจการงานของพ่อแม่ เวลาเจ็บป่วยก็พาไปหาแพทย์หาหมอดูแลอยู่ ก็เรียกว่าลูกดี มีศีลมีธรรม มีคุณธรรมจิตใจกว้างขวาง เรียกว่าลูกนั้น ฉลาดกว่าพ่อกว่าแม่ เราก็จะเห็นได้ว่าลูกอย่างนี้ เป็นอภิชชาตบุตร

..อันนี้ก็ขอให้ศรัทธาญาติโยม นำคุณงามความดีที่ได้ยินได้ฟังมานี้ ไปประพฤติปฏิบัติ ต่อผู้ที่มีบุญมีคุณ เหมือนกับสมเด็จพระบรมราชินีนาถ เสด็จเลียบพระนครเพื่อตรวจตราดูแล ความตกทุกข์ได้ยากของ พสกนิกร ท่านเป็นผู้มีบุญมีคุณเป็นประมุขของพสกนิกร ก็ขอให้พระองค์ท่านทั้งสองพระองค์นั้น อยู่ร่มเย็น เป็นสุข เมื่อเราได้รับพรจากพระเจ้าพระสงฆ์ เราได้ทำคุณงามความดีอะไรไว้ ก็ให้เราแผ่เมตตา แผ่ความสุข แผ่คุณงามความดีนี้ ส่งไปให้ ทั้งสองพระองค์ อยู่เกษมสำราญ อายุยิ่งยืนนาน เป็นร่มโพธิ์ร่มไทร ของพสกนิกร ชาวไทย ตราบนานเท่านาน..